

Då Albert Borg från Överesse i Österbotten 1906 anlände till Telluride högt uppe bland bergen i sydvästra Colorado, var det ingen direkt främmande ort som mötte honom. Före sin avfärd hade Borg av en hemvändande gammal gruvarbetare fått instruktioner hur han skulle gå tillväga då han anlände till den fjärran platsen. Utanför järnvägsstationen skulle han hålla utkik efter en stor grön gran invid en gul gård. Några problem att hitta den utpekade gården hade inte Borg. Den var ett boardinghouse, det vill säga en helinackordering, som drevs av "Huggas Gust" från Kronoby.

Då Borg steg in i boardinghuset möttes han av Albert Lassfolk från grannbyn Ytteresse. Lassfolk frågade strax om Borg hade med sig Jakobstads proberaren, det vill säga den bästa piptobaken som tillverkades vid Strengbergs fabriker i Jakobstad. Och se det hade Borg, för redan hemma hade han brevlades fått beställning på proberaren av Lafos-Jock från Lappfors i Esse. Borg hade också med sig bröd från det gamla landet. Bröd som, trots att det var allt annat än färskt, blev nog så uppskattat bland landsmännen i boardinghuset.

Då det blev dags för Borg att bekanta sig med Telluride tyckte hans landsmän dock att han hade alltför dåliga skor på sig. Detta sårade Borg, för skorna var faktiskt desamma som han hade använt då han gifte sig. Men inte hjälpte det, fem daler måste han punga ut med ur sin krympande kassa för nya skodon som dög i det amerikanska gruvsamhället.

Borg hade oturen att anlända till Telluride mitt under en pågående strejk och det fanns inget arbete att tillgå. Tillsammans med sju "oldtimers" började Borg en vandring över bergen till grannstaden Silverton. Den första natten tillbringade vandringsmännen i en stuga som ägdes av Andrew Lassus från Oravais. Värden bjöd på världens godaste stuvning och det blev en angenäm kväll och natt.

Följande dag fortsatte vandringen uppför berget. Snön blev allt djupare och snart gav fem i gruppen upp och vände om. Borg, en annan essebo och en socklotbo fortsatte vandringen. Det gick bättre då de kom högre upp där skaren höll. Skymningen föll och snart vandrade de i den månljusa natten. Plötsligt blev Borg medveten om en skugga som skymtade uppe på en stor sten. Det var ett bergslejon som stod i beråd att gå till anfall, men då Borg vände sig om hukade sig lejonet bakom en buske och lät vandringsmännen passera.

Eskorterade av prärievargar anlände trion till Silverton vid midnatt. Staden blev en stor besvikelse. Där levdes ett vildavästernliv av värsta slag. "Te söyp å slosta så ståva flöuv", berättade Borg. För trion återstod inget annat än att efter ett par dagars vila påbörja den mödosamma vandringen tillbaka till Telluride. Därefter följde en lång vandring mellan olika gruvsamhällen och jakten efter något fast arbete. Först framme vid Bingham Canyon utanför Salt Lake City i delstaten Utah lyckades detta. Där fanns det jobb i gruvorna och snart hade Borg förtjänat ihop så mycket att han kunde sända hem ersättning för Amerika-biljetten.

Albert Borgs berättelse visar hur täta kontakterna mellan byarna i svenska Österbotten och gruvsamhällena i Klippiga bergen kunde vara i början av seklet. Av det stora antalet österbottningar som emigrerade till Nordamerika kring sekelskiftet var det en avsevärd del som hamnade